

Arrest

nr. 199 068 van 31 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. GEENS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Hajigonj. U zou een Hindoe zijn. U zou net als de rest van uw familie betrokken zijn bij de Awami League. Tevens zou u voor de minderheden organisatie “Hindu Bouddha Christian Unity Council” actief zijn. Uw familie zou al enkele jaren problemen hebben met moslims van de “Jamiaat-e-Islami”. Leden van deze organisatie zouden jullie eigendom hebben willen gebruiken om een moskee op te bouwen. Begin januari 2008 zou u via uw oom vernomen hebben dat er een aanklacht wegens afpersing tegen u ingediend was. Op 10 januari 2008 zou u thuis geweest zijn, toen een grote menigte moslims jullie eigendom wilden afbranden. Ze

konden echter op andere ideeën gebracht worden door de lokale "council" voorzitter. Hierna zou uw familie uit vrees naar India vertrokken zijn. U zou nog een tijdje gebleven zijn, maar gezien de aanklacht tegen u zou ook u Bangladesh verlaten hebben. U diende op 14/03/2008 een eerste asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw eerste asielaanvraag legde u het paspoort van uw moeder en twee attesten van uw ouders voor.

Op 13 augustus 2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw bewering juridisch vervolgd te worden in Bangladesh. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 24 oktober 2017 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten. Daar u zich illegaal op Belgisch grondgebied bevond, werd u naar een gesloten centrum overgebracht. Een repatriëring naar Bangladesh werd voorzien op 14 november 2017, maar op 10 november 2017 diende u een tweede asielaanvraag in. Ondertussen zou u in 2009 geprobeerd hebben om via een schijnhuwelijk aan verblijfsdocumenten te geraken. U verklaart Hindoe te zijn. Uw oudste zoon zou in 2017 vermoord zijn. U verwees naar bovenstaande problematiek. U zou een attest van de Hindoegemeenschap en een attest van het visum van uw moeder hebben. U legde geen enkel document voor ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag. In uw dossier bevindt zich een kopie van enkele pagina's van uw paspoort.

Op 5 december 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag). U verwees immers in hoofdzaak naar de problemen zoals u ze eerder had aangegeven. Verder kon er geen geloof gehecht worden aan de moord op uw zoon en kon u uw beweerdde problemen als hindoe niet aannemelijk maken. U diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 4 januari 2018 vanuit het gesloten centrum van Merksplas een derde asielaanvraag in. U baseert zich bij uw huidige verklaringen op dezelfde asielmotieven die u tijdens uw vorige asielaanvragen reeds naar voor bracht. U legt geen documenten neer ter staving van uw derde asielaanvraag.

Op 09/01/2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag). Uw aanvullende verklaringen bevestigden enkel de ongeloofwaardigheid van uw relaas. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 09/01/2018 was een repatriëring voorzien, maar deze werd geannuleerd daar u zich verzette. Op 24/01/2018 is een nieuwe repatriëring voorzien. Op 22/01/2018 diende u een vierde asielaanvraag in. U verwees hierbij naar de problematiek zoals u deze reeds uiteenzette bij uw voorgaande asielaanvragen. U verklaarde een boek van een schrijfster uitgedeeld te hebben om zo hindoes te redden. U legde geen enkel document voor ter ondersteuning van deze asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvragen door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U tekende hiertegen nooit beroep aan. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo legt u opnieuw zeer algemene verklaringen af, zonder dat u elementen naar voor brengt die er op zouden kunnen wijzen dat het CGVS het bij de vroegere beoordeling van uw asielaanvragen bij het verkeerde eind had. U verklaart boeken uitgedeeld te hebben, maar dit element voegt niets wezenlijks toe. U bewijst dit immers niet, noch kunt u aantonen hierdoor problemen gekend te hebben. Bovendien haalde u dit element al aan bij een voorgaande asielaanvraag. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze asielaanvraag enkel indiende om een repatriëring te voorkomen en niet zozeer wegens een nood aan internationale bescherming.

Tenslotte dient opnieuw gewezen te worden op uw bewering als hindoe een probleem te kennen in Bangladesh. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat u een hindoe bent en dat de hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Doch een algemene verwijzing naar de algemene situatie van hindoes in Bangladesh volstaat niet om te stellen dat elke hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Ieder dossier van een hindoe uit Bangladesh dient individueel te worden onderzocht en beoordeeld op individuele basis. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst is onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden beoordeeld en u blijft hierover duidelijk in gebreke.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn vorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond: de betrokkene diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in die alle geweigerd werden en dit op 23/02/2009 en 28/03/2011.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingname betreft.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48 t.e.m. 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève en de artikelen 48 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of

ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongelooftwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij niet of nauwelijks *in concreto* ingaat op de concrete motieven van de bestreden beslissing, doch zich louter beperkt tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op selectieve wijze citeren uit de bestreden beslissing, waarmee hij echter de bevindingen uit de bestreden beslissing geenszins weerlegt, noch ontkracht. Dergelijk algemeen en allerm minst ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker de reeds eerder aangegeven problemen herhaalt, stelt duidelijk te hebben aangegeven dat hij hindoe is en vreest het slachtoffer te worden van discriminerend geweld en erop wijst dat hij zich niet kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten gaat hij voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvragen door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U tekende hiertegen nooit beroep aan. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.*

Zo legt u opnieuw zeer algemene verklaringen af, zonder dat u elementen naar voor brengt die er op zouden kunnen wijzen dat het CGVS het bij de vroegere beoordeling van uw asielaanvragen bij het verkeerde eind had. U verklaart boeken uitgedeeld te hebben, maar dit element voegt niets wezenlijks toe. U bewijst dit immers niet, noch kunt u aantonen hierdoor problemen gekend te hebben. Bovendien haalde u dit element al aan bij een voorgaande asielaanvraag. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze asielaanvraag enkel indiende om een repatriëring te voorkomen en niet zozeer wegens een nood aan internationale bescherming.

Tenslotte dient opnieuw gewezen te worden op uw bewering als hindoe een probleem te kennen in Bangladesh. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat u een hindoe bent en dat de hindoes in Bangladesh kunnen worden geconfronteerd met ernstige problemen. Doch een algemene verwijzing naar de algemene situatie van hindoes in Bangladesh volstaat niet om te stellen dat elke hindoe uit Bangladesh aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Ieder dossier van een hindoe uit Bangladesh dient individueel te worden onderzocht en beoordeeld op individuele basis. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst is onvoldoende om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden beoordeeld en u blijft hierover duidelijk in gebreke.”

De informatie over de situatie van hindoes die verzoeker bij het verzoekschrift voegt betreft slechts algemene informatie, maar volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal zijn taak zoals omschreven in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet volledig heeft uitgevoerd, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat verweerder overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de

Vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en vervolgens een oordeel velt of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

In weerwil van verzoekers algemene verzuchtingen werd *in casu* door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk en afdoende onderzoek gevoerd naar de door verzoeker aangereikte elementen.

In de mate verzoeker de verwerende partij verwijt geen onderzoek te doen naar de omstandigheden van de veiligheidssituatie in het land van herkomst, gaat verzoeker voorbij aan het gegeven dat de commissaris-generaal oordeelde dat *“rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel”*. Verzoeker haalde nooit de veiligheidssituatie in Bangladesh aan, noch brengt hij thans informatie bij die erop wijst dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing dienaangaande naar een arrest van deze Raad van 4 september 2017 is dan ook niet ernstig, en zijn kritiek dienaangaande mist derhalve feitelijke grondslag. Overigens dient erop gewezen dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentenwaarde heeft en ieder dossier individueel wordt beoordeeld, zoals ter zake geschiedt.

In zoverre verzoeker voorhoudt dat uit de bestreden beslissing geen aparte beoordeling blijkt van een direct of indirect refoulement, dient te worden opgemerkt dat dit betoog aldus feitelijke grondslag mist en een loutere miskenning vormt van de inhoud van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers gemotiveerd: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond: de betrokkene diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in die alle geweigerd werden en dit op 23/02/2009 en 28/03/2011.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn vierde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.9. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, recht in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF